این صفحه پیام‌ها، متن‌ها، عکس‌نوشت‌ها و خبرهای کوتاه منتشر شده در فضای مجازی را بازنشر می‌دهد. تلاش بر این است که دیدگاه‌ها و نظرات کاربران اندیشمند شبکه‌های اجتماعی در عرصه مکتوب هم دیده شود.

آیینه نفس

شرایط قرار گرفتن در زمره اهل معرفت

مرحوم علامه طباطبایی(ره):
گوشه‌نشینی، ملازم با معرفت و یا موجب آن نیست ولی کسی که می‌خواهد اهل معرفت شود باید معاشرتش را مخصوصاً با اهل غفلت و اهل دنیا کم کند و فرش هر مجلسی نباشد و کار شبانه‌روزی او در مجالس بیهوده صرف نشود و از معاشرت‌های بی‌فایده و بی‌مغز تا می‌تواند اجتناب نماید و طوری نشود که با همه و در هر مجلسی حاضر شود. همچنین برای کسی که می‌خواهد اهل معرفت شود لازم است در خوردن حتی حلال میانه‌رو باشد و افراط نکند و شِکمو و پرخور نباشد بلکه تا گرسنه نشده سر سفره حاضر نشود و تا اشتها دارد دست از غذا خوردن بردارد و از لحاظ خواب و سخن گفتن نیز باید حد اعتدال را مراعات نماید.
منبع: در محضر علامه طباطبایی ص ۳۶۵

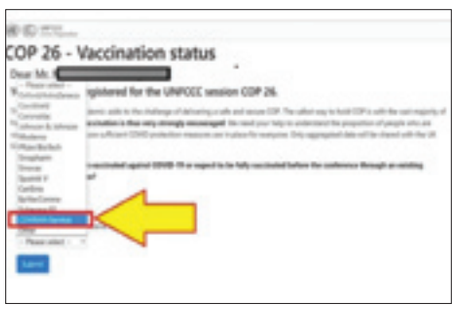

برکت، مجوز ورود به اجلاس COP-26

یکی از کاربران توئیتر با نام «باغی‌پور» نوشت: نام واکسن برکت در لیست واکسن‌هایی قرار گرفته که تزریق آن، مجوزی برای ورود به اجلاس تغییرات آب و هوایی سازمان ملل متحد (موسوم به COP-26) است که نوامبر امسال (آبان ۱۴۰۰) در گلاسکو برگزار خواهد شد. اجلاسی که میزبانی آن بر عهده انگلستان و ایتالیاست.

چرا بیمه‌گرها برای کاهش هزینه‌های کرونایی‌شان کاری نمی‌کنند؟

پریسا حیدری در توئیتی نوشت: هزینه بستری هر بیمار کرونایی در بخش دولتی ۶/۵ تا ۸ میلیون است که ۹۰ درصدش توسط بیمه پرداخت می‌شود؛ این در حالی است که هزینه انجام رایگان و گسترده تست PCR و قرنطینه زودهنگام بیماران مثبت و در تماس، بسیار پایین‌تر است. چرا سازمان‌های بیمه‌گر برای کاهش هزینه‌هایشان کاری نمی‌کنند؟

تربیت فرزند اجبار نمی‌خواهد

سیدمحمد اصغری در توئیتی نوشت: نه با اجبار و نه با رطب‌خوردن و منع رطب کردن! بچه وقتی زندگیش پر بشه از لحظات خوش و مهیجی که تو به عنوان پدر یا مادرِ همراه و رفیق براش ساختی، دیگه حوصله‌ای برای تفریحات و سرگرمی‌ها و آدم‌های ناسالم نخواهد داشت! و دیگه تو ۲۰سالگیش نمی‌گی خدایا این چه بچه‌ایه من دارم!

لزوم تدبیر برای واردات گندم

مهدی مهرپور در توئیتی نوشت: دولت روحانی پارسال پیش‌بینی کرده بود، ۹ میلیون تن خرید تضمینی گندم از کشاورزان داشته باشد. اما امروز به سختی نصف این عدد یعنی ۴/۵ میلیون تن محقق شده است! معنی‌اش این است که کشور سال آینده کمبود گندم دارد و باید حداقل ۶،۵ میلیون تن گندم از خارج وارد کنیم تا به مشکل نخوریم!

سوگواری مجازی کاربران شبکه‌های اجتماعی در فقدان استاد بزرگ روابط بین‌الملل دانشگاه تهران

ستاره‌ای دیگر از عرصه علم ایران پر کشید

بیماری منحوس کرونا جان یکی دیگر از ستاره‌های عرصه علم ایران را ستاند. دکتر ابومحمد عسگرخانی، استاد روابط بین‌الملل دانشگاه تهران، سه‌شنبه ۳۰ شهریور ۱۴۰۰ به دلیل ابتلا به کرونا درگذشت. دکتر عسگرخانی از چهره‌های مشهور پارادایم رئالیستی روابط بین‌الملل بود که شاگردان بسیاری را پرورش داد. وطن‌دوستی و از همین رو رویکرد استکبارستیزانه در عرصه روابط بین‌الملل از جمله ویژگی‌های برجسته ایشان بود که موجب رهنمودهای دقیقی در عرصه‌های مختلف روابط بین‌الملل کشورمان به‌ویژه در ایام قرارداد برجام بود. کاربران شبکه‌های اجتماعی ضمن ابراز تأسف، با توئیت‌هایشان یاد این استاد بزرگ را گرامی داشتند. در ادامه بخش‌هایی از این واکنش‌ها آمده است.

■ **سید یاسر جبرائیلی:**
دکتر ابومحمد عسگرخانی استاد باسواد، خوش‌خلق، وطن‌دوست و استکبارستیز روابط بین‌الملل دانشگاه تهران دار فانی را وداع گفت. این ضایعه را به خانواده محترم ایشان و جامعه علمی کشور تسلیت عرض می‌کنم. شاگردی ایشان از افتخارات این حقیر است.

■ **اکانت توئیتری «Neutrino»:**
طبق اخبار رسیده، متأسفانه استاد دانشگاه تهران (استاد حقوق و علوم سیاسی) جناب دکتر ابومحمد عسگرخانی بر اثر بیماری کرونا از میان ما پر کشیدند. ایشان فردی ایران‌دوست بودند که همیشه به صراحت حقیقت و رفتار رژیم امریکا با ایران را به خوبی بیان می‌کردند.

■ **مجید شاکری:**
خدا وجود نازنین دکتر عسگرخانی را غریق رحمت کند. جمله معروف او در ایام مذاکرات که «اگر هسته‌ای را بدهید، موشک‌های شما به اندازه تیروکمان ارزش دارند.» بعداً به درستی ثابت شد. (بدون اینکه معنای این جمله این باشد که اگر در ۲۰۲۱ صرفاً هسته‌ای را احیا کنید، مسئله شما حل می‌شود).

■ **مهدی خانعلی‌زاده:**
دکتر عسگرخانی هم رفت... علم روابط بین‌الملل ایران داره چه ستاره‌هایی رو از دست میده...

■ **احمد نادری:**
درگذشت دکتر ابومحمد عسگرخانی، استاد روابط بین‌الملل را به همه دانشجویان، همکاران و جامعه علمی کشور تسلیت می‌گویم. نظرات ایشان که از چهره‌های مشهور پارادایم رئالیستی روابط بین‌الملل بود، در دوره‌ای که گدایان پارادایم لیبرال در کشور غالب بودند، همچون چراغ راهی برای دوستداران ایران بود.

■ **حمزه اکبری‌پور:**
درگذشت دکتر ابومحمد عسگرخانی را به خانواده محترم ایشان و جامعه علمی به‌ویژه استادان و دانشجویان روابط بین‌الملل تسلیت می‌گویم. بدون تردید خلأ استاد عسگرخانی برای جامعه دانشگاهی غیرقابل جبران است. روحش شاد.

■ **کاربری با نام «سپه‌سالار»:**
صراحت و نگاه واقع‌گرایانه به دور از کلیشه‌ها و تعارفات مرسوم از جمله شاخصه‌های جناب ابومحمد عسگرخانی بود. روحش شاد...

■ **سعید کمالی:**
استاد تمام روابط بین‌الملل دکتر ابومحمد عسگرخانی دار فانی را بدرود گفت... مردی پاک، نجیب، باسواد، دلسوز، بصیر، شجاع و حق‌گو. خدا رحمت کنه ان‌شاءالله. حقیقتاً وزنه بزرگی را از دست دادیم. فاتحه‌ای نثار کنید.

■ **رضا عابدی:**
استاد دکتر ابومحمد عسگرخانی نیز از میان ما پر کشید... نقدهای عالمانه او از توافق خسارت‌بار برجام در زمانه‌ای که اساتید غرب‌گرای رشته‌های روابط بین‌الملل و علوم سیاسی ما حامی تمام‌قد سازش با کدخدا بودند، در تاریخ به یادگار خواهد ماند. خداوند غریق رحمت واسعه‌اش قرار دهد.

■ **مهدی محمودی:**
دکتر ابومحمد عسگرخانی استاد روابط بین‌الملل دانشگاه تهران بر اثر کرونا درگذشت. استاد مشاور پایان‌نامه‌ام بود. تنها کسی که تو ایران روابطِ بین‌الملل رو به صورت آکادمیک و از زاویه سیاست بین‌المللی می‌فهمید همین بود. روحش شاد.

واردات واکسن و عضویت در شانگهای کار کدام دولت بود؟

مهدی جهان‌تیغی در کانال تلگرامی خود نوشت: واردات واکسن کار روحانی است یا رئیسی؟ عضویت در سازمان شانگهای چطور؟! از این دست موضوعات عموماً در میان همه دولت‌ها به‌وجود می‌آید و طرفداران هر کدام می‌خواهند سهم خود را از یک رویداد موفق، اثبات کنند. اما در این مواقع چگونه باید قضاوت کرد؟ آیا می‌توان محاسباتی را مطرح کرد که به یک قضاوت عادلانه کمک کند؟

۱- برخی پروژه‌های عظیم و دستاوردها، ایده اصلی و اجرایی آن مربوط به خود دولت‌ها است و طبیعی است که مصادره کامل آن از طرف دولتی دیگر همواره دور از واقعیت است. مثلاً مسکن مهر ایده دولت نهم و دهم بود و دولت روحانی اگر مسکن مهر را قبول هم داشت نمی‌توانست موفقیت آن را به نام خود ثبت کند. بنابراین دولت روحانی اگر بخواهد درباره ابرپروژه مسکن مهر سخن بگوید، فقط می‌تواند بگوید چه تعداد از این مسکن‌ها را تکمیل کرده و تحویل مردم داده است.

۲- برخی پروژه‌ها اساساً پروژه‌های کلان راهبردی حاکمیت است و دولت‌ها فقط مجری اجرای آن هستند. در این باره فقط دولت‌ها باید این‌گونه محل قضاوت قرار بگیرند که چقدر در جلو بردن و تکمیل آن موفق یا ناموفق بودند.

۳- مسئله بعدی در نظر گرفتن، شرایط (ظرفیت‌ها، محدودیت‌ها، موانع، فرصت‌ها، امکانات در اختیار)، رویکرد کلان دولت‌ها و میزان کارآمدی درباره هر ابرپروژه‌ای است که می‌خواهیم برای قضاوت کردن در نظر بگیریم.

حال با توجه به سه بند بالا، بحث واردات واکسن و عضویت در سازمان شانگهای را راحت‌تر و دقیق‌تر می‌توان قضاوت کرد. برای جلوگیری از طولانی شدن بحث موضوع واکسن را صرفاً با پارامتر «رویکرد کلان» در نظر بگیرید:

الف- رویکرد کلان حاکمیت درباره واکسن کرونا، ساخت و تولید واکسن بومی همزمان با واردات واکسن خارجی مطمئن بود.

ب- رویکرد کلان دولت روحانی نوعی کم‌تمایلی و کم‌توجهی به ساخت واکسن داخلی و واردات واکسن حتی با اولویت دادن به برخی کشورهای غربی و همچنین در برخی موارد سیاسی کردن واکسن و گروکشی آن برای پیشبرد اهداف سیاست خارجه خود بود. مسئله عضویت در سازمان شانگهای نیز با توجه به «رویکرد کلان» به‌صورت ذیل قابل دسته‌بندی است:

الف- رویکرد نظام، حرکت به سمت همکاری‌های راهبردی با شرق و ایجاد موازنه با غرب است.

ب- رویکرد دولت روحانی اصرار به ارتباط و تعامل با غرب و کم‌توجهی‌های گاه بی‌سابقه به شرق بود.

طبیعی است که وارد کردن هر کدام از گزاره‌های بالا برای قضاوت کردن درباره واردات واکسن کرونا و یا عضویت در سازمان شانگهای صورت مسئله را با تغییرات جدی روبه‌رو خواهد کرد. به‌طور مثال اگر پارامتر رویکرد کلان را برای قضاوت در نظر بگیریم، صورت مسئله درباره واردات واکسن کرونا به کشور این‌طور می‌شود: «اگر اصرار حاکمیت به ساخت واکسن نبود، تحریم واکسن به‌راحتی برداشته نمی‌شد و یا حداقل این رویکرد درست مشوقی شد که بحث از دست رفتن زمان بازار ایران مطرح و رقابت برای صادرات واکسن به ایران شکل بگیرد. معنای دیگر آن است که اگر تولید واکسن داخلی نبود معلوم نبود پیش‌خریدهای موفقی هم صورت می‌گرفت. از سوی دیگر دولت روحانی اگر ادامه پیدا می‌کرد، با توجه به رویکرد غرب‌گرایی و ضعف در دیپلماسی با شرق، آیا می‌توانست به‌سرعت رضایت مقامات کشوری همچون چین را برای واردات واکسن به این صورت شتابان فعلی کسب کند؟!»

با بررسی رویکرد کلان، صورت مسئله موضوع عضویت ایران در سازمان شانگهای این فقط نخواهد بود که دولت روحانی چقدر برای عضویت در سازمان شانگهای کمک کرده بلکه بحث این‌گونه نیز می‌تواند مطرح شود که دولت تدبیر و امید با رویکرد غرب‌گرایانه چقدر در ادامه به تأخیر انداختن عضویت ایران در این پیمان شرقی نقش داشته است؟! فرض ادامه دولت روحانی و پس از عضویت در شانگهای نیز تازه موضوع این می‌شد که با توجه به رویکرد غرب‌گرایانه دولت روحانی، چقدر به نتایج عملی این عضویت رسمی و تمایل شرقی‌ها برای بالا بردن سطح همکاری‌ها می‌توان امید داشت؟

نتیجه اینکه وقتی کمی از معیارهای کمی فاصله می‌گیریم و معیارها را کیفی‌تر و جامع‌تر بررسی می‌کنیم، نمره واقعی دولت روحانی در واردات واکسن یا عضویت در سازمان شانگهای مشخص می‌شود. به تعبیر دیگر در همین یک ماه و نیم دولت رئیسی با معیارهای کیفی در برخی موضوعات راهبردی جلوتر از هشت سال دولت روحانی بوده، و اگر همین مسیر ادامه پیدا کند دولت رئیسی خیلی زودتر از یک دوره چهارساله از لحاظ کمی نیز از دولت هشت‌ساله روحانی عبور معناداری خواهد کرد.

نانوفسیلی به نام «گچ»

کانال تلگرامی «زومیت» نوشت: آیا می‌دانید این گچ تخته سیاه که دوران مدرسه پرت می‌کردیم سمت همدیگه، در حقیقت از باقی‌مانده استخوان‌های پلانکتون‌ها ساخته شده و حاوی سنگواره اوناست؟ جالبه بدونید که همین «گچ» جزو نانو-فسیل‌ها محسوب می‌شه.

افغانستان مظلوم

سیده‌راضیه حسینی در توئیتی نوشت: سمیه وقتی ماشین باباش وارد حیاط شد، همراه بقیه بچه‌ها دوید بیرون. یه کم بعد، پهپاد امریکا همه هفت بچه جمع‌شده دور ماشین رو به خاک و خون کشید. بازمانده‌ها گفتن اونا آن‌قدر سوختن که نمی‌تونیم اجساد و چهره‌شون رو تشخیص بدیم. #افغانستان_مظلوم

پرسه‌زدن در اینترنت چیزی فراتر از اعتیاد

معصومه نصیری در کانال تلگرامی خود نوشت: پژوهش‌های یک انسان‌شناس نشان می‌دهد الگوی استفاده از شبکه‌های اجتماعی مهم‌تر از الگوی اعتیاد است. از شدت پرکاری، یا شاید بیکاری، وقتی حوصله هیچ چیز را نداریم، احتمالاً تنها کاری که به ذهن‌مان بیاید بازکردن اینستاگرام یا توئیتر باشد. اینجاست که دو ساعت انگشت‌کشیدن بر روی صفحه موبایل شروع می‌شود. از روزمرگی بیرون می‌آییم و می‌افتیم درون تکرار و ملالتی دیگر. اما این دو ملالت با هم یک تفاوت دارند، در تکرار و خستگیِ دوم همه چیز یادمان می‌رود: اسکرول کردن، مثل عوض کردن کانالِ تلویزیون، هر آنچه را مربوط به ماست برای چند دقیقه نابود می‌کند.

در ازدواج دنبال واقعیت‌ها باشید

فاطمه رمضانی نوشت: چیزی که می‌تواند تهدیدی برای ازدواج و رابطه شما باشد و تا مرز جدایی و یا خیانت هم پیش برود تنها یک چیز است و آن هم به‌دنبال فانتزی‌های غیرواقعی بودن در یک زندگی واقعی است. البته عشق باید در جای جای خانه‌تان حضور داشته باشد اما عشقی که از رؤیا گذشته و به واقعیت رسیده است. قرار بگذارید تا خوبی‌های رابطه‌تان را پیدا کنید، آنها را بنویسید و هر روز با صدای بلند بخوانید. به‌خودتان یادآوری کنید که اگر همسر دوست شما گل سرخ روی زمین می‌ریزد یا شمع روشن می‌کند و حرف‌های رمانتیک می‌زند، همسر شما هم کارهای دیگری را انجام می‌دهد که ممکن است کسی نداند اما شما به‌خوبی می‌دانید.

چرایی تلاش طالبان برای شناسایی بین‌المللی

کانال تلگرامی اندیشکده راهبردی تبیین در تحلیلی کوتاه نوشت: ذبیح‌الله مجاهد، سخنگوی گروه طالبان تأکید کرده است به زودی جامعه بین‌المللی، حکومت طالبان را به رسمیت خواهد شناخت. سخن اینجاست که چرا این بار برخلاف حکومت پیشین، طالبان درصدد کسب شناسایی بین‌المللی است؟

حکومت پیشین طالبان صرفاً از سوی پاکستان، عربستان و امارات به رسمیت شناخته شد ولی امروز طالبان درصدد برآمده تا هم در عرصه منطقه‌ای از سوی ایران، چین و روسیه و هم در سطح بین‌المللی از جانب سازمان ملل و شورای امنیت به رسمیت شناخته شود. زیرا:

۱- این بار برخلاف مرتبه پیشین، مخالفت‌های داخلی محدود به یک مقاومت شکننده در پنجشیر است و عمده گروه‌ها و طوایف به حکومت طالبان گردن نهاده‌اند. پس طالبان نیازی به تمرکز برای تسلط بر تمامی افغانستان ندارد و گروهی سلطه داخلی او را به چالش نمی‌کشد.

۲- این بار با توجه به خروج مفتضحانه امریکا و پایان دو دهه اشغالگری واشنگتن، طالبان اطمینان نسبی دارد که با حمله خارجی دیگری روبه‌رو نخواهد شد. دیگر بازیگران بین‌المللی با عبرت از شکست امریکا، خیال تصرف نظامی افغانستان را از سر بیرون خواهند کرد.

۳- کسب سلطه بر تمامی افغانستان و حکومت بر آن، نیازمندی‌های اقتصادی فراوانی دارد که یکی از مقدمات آن رفع تحریم‌های بین‌المللی و همچنین تحریم‌های صورت‌گرفته از سوی برخی کشورها است که علیه طالبان و رهبرانش اِعمال شده است.

۴- بخشی از طالبان با گذشت زمان به این نکته واقف شده که تشکیل حکومت صرفاً با تکیه بر ابزارهای قهری ممکن نیست و اقتدار بر مبنای کسب حداقلی از مشروعیت در داخل، ضروری است. کسب شناسایی بین‌المللی برای اقناع نخبگان و گروه‌های داخلی به تمکین از طالبان، به کار می‌آید.

با این حال به نظر می‌رسد این گروه فعلاً تا کسب شناسایی بین‌المللی راه طولانی‌تری در پیش دارد. جلب اطمینان همسایگان و قدرت‌های بین‌المللی به‌ویژه اعضای دائم شورای امنیت مبنی بر اینکه حکومت طالبان موجب صدور تروریسم به منطقه و جهان نخواهد شد، آسان نخواهد بود.

مزایای عضویت در پیمان شانگهای

مصطفی علیجان‌زاده نوشت: جمهوری اسلامی ایران به عضویت رسمی سازمان همکاری شانگهای درآمد. این سازمان از جمله معدود سازمان‌هایی با ماهیت امنیتی و نظامی می‌باشد، که «حوزه تمدنی آنگلوساکسونی» به آن راه ندارد. البته درخواست سال ۲۰۰۵ امریکا نیز برای عضویت در این سازمان از سوی کشورهای حاضر در این سازمان رد شد.

مزیت‌های عضویت ایران در شانگهای:

۱- حضور ۴۳ درصد از جمعیت جهان در کشورهای عضو سازمان که بازار بسیار بزرگ و متنوعی را تشکیل داده است.
۲- اعضای سازمان شانگهای نزدیک به ۲۵ درصد تولید ناخالص ملی دنیا را در اختیار دارند.
۳- در آینده نزدیک چین و هند از پنج قدرت اول اقتصادی دنیا خواهند شد.
۴- حضور چهار قدرت اتمی دنیا یعنی روسیه، چین، هند و پاکستان در این پیمان.
۵- چین و روسیه به عنوان دو عضو از پنج عضو دائم شورای امنیت نیز ستون‌های اصلی پیمان شانگهای هستند.
۶- قرار گرفتن ایران در مسیر کریدور شمال به جنوب و غرب به شرق، که مهم‌ترین مسیر ترانزیت به آسیا می‌باشد.
۷- وجود بیشترین ذخایر مجموع نفت و گاز جهان در ایران، که به شدت مورد نیاز چین و هند است.
۸- وجود سند همکاری ۲۵ ساله ایران و چین که می‌تواند به عنوان مکملی برای این پیمان عمل کند.
۹- کم‌اثر کردن تحریم‌ها و ترغیب کشورهای غربی برای تجارت با ایران.
۱۰- تقویت مناسبات نظامی، دفاعی و امنیتی در قالب پیمان شانگهای.

بیانیه‌ای از سر استیصال!

احمد بنافی در کانال تلگرامی «صفیر» نوشت: شورای همکاری خلیج‌فارس پنج‌شنبه گذشته در پایان نشست خود در سطح وزرای خارجه، با صدور بیانیه‌ای، ضمن بیان ادعاهای گذشته خود علیه ایران، بار دیگر خواستار حضور اعضای این شورا در روند مذاکرات هسته‌ای شد.

در این بیانیه بار دیگر ادعا شده است که جزایر سه‌گانه تنب بزرگ و کوچک و بوموسی متعلق به امارات است. در این خصوص اعضای شورا در این نشست تلاش داشته‌اند تا بیانیه پایانی را به شکلی تنظیم کنند که همه تحولات منطقه را در نظر بگیرند. جای هیچ‌گونه تردیدی نیست که این بیانیه با اصرار و فشار عربستان سعودی و امارات تنظیم شده است؛ چراکه بخش اصلی و تأکیدی متن این بیانیه مذبوحانه، صرفاً بر مبنای توجه به خواسته‌های نامشروع طرف سعودی و اماراتی تهیه شده است. در این خصوص تأکید بر پایان حملات مقاومت مردمی یمن که البته بدون توجه به جنایت‌های سعودی در این سرزمین انجام شده و همچنین ادعای واهی اماراتی‌ها نسبت به جزایر سه‌گانه که مالکیت ایرانی آن در اسناد تاریخی و حقوقی اثبات شده، بر همین مبناست. نکته درخور تأمل در این است که طرف‌های مدعی هرگاه در موضع ضعف و استیصال قرار می‌گیرند و روند تحولات در منطقه به زیان آنان به‌پیش می‌رود، رو به طرح ادعاهای متوهمانه می‌آورند. این توهم اکنون تا جایی پیش رفته است که مدعی حضور در فرآیند مذاکرات آتی جمهوری اسلامی ایران و ۱+۵ هم شده‌اند. اکنون روند تحولات در منطقه از جنگ تحمیلی علیه مردم یمن گرفته تا سوریه، عراق و لبنان و البته پرونده هسته‌ای جمهوری اسلامی به‌هیچ‌عنوان مطلوب حاکمان جائر منطقه‌ای نیست.

در حال حاضر عربستان سعودی و امارات بازندگان اصلی در منطقه هستند چراکه آنها در سال‌های اخیر در شرایطی به نقش‌آفرینی غیرسازنده در منطقه پرداخته‌اند که به دلیل شکل‌گیری مقاومت منطقه‌ای، دچار انسداد راهبردی شده‌اند و در هیچ رقابت و منازعه‌ای پیروز نشده‌اند. این بیانیه به‌هیچ‌عنوان ارزش راهبردی ندارد چراکه فاقد پشتوانه حقوقی، امنیتی و سیاسی است. این بیانیه منعکس‌کننده وضعیت طرف‌هایی است که عرصه میدانی را در رقابت‌های منطقه‌ای واگذار کرده و صرفاً به بیانیه‌خوانی رو آورده‌اند. گره زدن سرنوشت و موجودیت خود به قدرت‌های فرامنطقه‌ای نتیجه‌ای جز شکست‌های پی‌درپی و نهایتاً طرح ادعاهای بدون پشتوانه دربر نخواهد داشت.